

Probus **CLUB** Helmond, Koffie **KRING**, Verbreding van **kennis**, **Saamhorigheid**, Onderlinge **Vriendschap**.

~~Arthur~~, Ger, Frans, Herman, Wim, bestuur, welkom;

Ad, Jan, Frans, oud-voorzitters, welkom;

Martien, Rob, Patrick, oud-voorzitters, tevens oud-secretaris of oud-penningmeester, welkom;

Johan, Hub, oud-secretaris en oud-penningmeester; welkom

~~Bart~~, Ad, Albert kascommissies, welkom;

Marinus, Paul, Martien, Kees, Bob, Ton, onze onmisbare activiteiten organisatoren; welkom

[Afwezig: Arthur, Arnold, Jaap, Pierre, Paul, Hanneke, Ineke, Bart]

Al mijmerend besef je pas, wat een hechte club we zijn, waaraan iedereen graag zijn steentje bijdraagt. Jullie zijn allemaal een essentieel onderdeel van onze Probus Club **én** we waarderen jullie inzet enorm.

Dus Eduard, Henk-Jan, Joop, ~~Paul~~ en Volker, ook aan onze **nieuwe leden**, een heel hartelijk welkom; jullie begrijpen inmiddels wel, dat we veel nieuwe input van jullie verwachten.

Jullie zijn de frisse adem, de nieuwe ideeën; de toekomstige architecten van onze gezamenlijke reis.

Ik weet niet of jullie dat ook hebben, maar er zijn van die zinnestjes uit je schooltijd, die zo af en toe weer boven komen. Bij mij is dat uit de Camera Obscura van Nicolaas Beets "**hoe warm het was, en hoe ver**". Het was een brandend heete donderdag in zekere Duitse stad; zoo heet en zoo brandend, dat de mosschen op het dak gaapten, 't welk, op gezag der Hollandsche manier van spreken, de grootste hitte is, die men zich voor kan stellen.

Dat zinnetje bracht mij terug naar ons jaarlijkse uitstapje naar het Duitse **Xanten** en de Romeinse opgravingen, waar op de tweede donderdag na Pinksteren Sacramentsdag, wordt gevierd. De moeite waard maar **toch**, velen van ons haalden opgelucht adem, toen we 's middags in Landgut an Hochwald aankwamen, waar we heerlijk op het terras konden uitrusten en genieten van een goed glas bier en een prima buffetdiner.

Maar dat betekent ook, dat we sinds 8 juni vorig jaar, dus maar liefst al **217 dagen lang**, onze partners niet meer in ons midden hebben uitgenodigd, dus welkom al onze dierbare en ook zeer bij ons betrokken partners:

Wini van Dijk	Willemien Gremmen	Ton van de Ven	Rudy van Rood
Paulie Heling	Marie-Louise van Meerwijk	Maria Roelofs	Margot Ypma
Madelon Hettema	Marianne van Roermund	Marian van Stiphout	Marijke (van Dun)
Julie Bierhoff	Judith Vink	Joyce Zuketto	Joyce van Melick
Joke van Geldrop	Ineke van Thiel	Ineke Swinkels	Hilde Hoefnagel
Helga Grijpstra	Helen van Beurden	Eugenie van den Boom	Els Brouwers
Ellen van Lieshout	Bea (? Gras)	Annemarie van Gennip	Ank Keereweer

en last but not least mijn eigen echtgenote Anja Mooij.

En geen front is zo belangrijk als het thuisfront, dus een **groot applaus** voor al onze steun en toeverlaten !!!!!

Sjaak Evers spreekt over het Rijnlandse model, een managementmodel, waarin **niet** alleen de winst belangrijk is, maar dat zich juist in harmonie beweegt met het sociale en het ecologische aspect.

Toen dacht ik onwillekeurig aan **Pierre Pijs**, die de Philips topmanager **Jan Timmer** op 1 augustus 2019 naar onze club wist te lokken voor een voordracht over zijn visie op de toestand in de wereld. Jan Timmer had Pierre tijdens hun afzonderlijke omzwervingen voor Philips ontmoet in Ghana, China en Mexico, waar Pierre ook de verantwoordelijkheid had voor de Verenigde Staten en had Pierre leren kennen als een man met gezag, die dingen voor elkaar kreeg en nog geliefd was óók; de beste "men manager", die Jan ooit was tegengekomen.

Jan besprak de drie sociaaleconomische modellen in de 90'er jaren: het Amerikaanse kapitalisme, het Japanse model en jawel ook het Rijnlandse-model. Het audiobestand van de complete lezing van Jan Timmer is opgenomen in ons digitale archief en het is de moeite waard om dat **juist nu** nog eens terug te luisteren. Dit uiteraard met de allergrootst denkbare dank aan Wim van Geldrop voor de opzet van ons digitale archief. Per 21 september is **Pierre Pijs** verhuisd naar kamer 23 in de Pastorie in Aarle-Rixtel. Gegeven de omstandigheden gaat het Pierre redelijk goed. Hij is heel tevreden over de 24-uurs zorg die hij daar krijgt. Via de verslagen volgt hij onze Probus Club nog steeds met veel belangstelling en hij wil daarbij zeker, zij het noodzakererwijs op afstand, betrokken blijven. Daarom is Pierre vanaf 1 januari buitengewoon lid geworden.

Ik moet ook terugdenken aan de zeer bevlogen presentatie over de Stichting Lambertusconcerten door de inspirator en organisator **René Coolen**. De stichting werd Helmonder van het jaar en won de Carat Cultuurprijs. Het vergt enthousiasme, volharding, idealisme maar ook een pragmatische aanpak.

Vanuit de start met de Lambertusconcerten verschoof de focus naar een veel breder perspectief, waarbij aansluiting werd gezocht bij andere projecten en groepen, zowel professionals als amateurs. Maar ook met meer structurele educatie- en **ouderenprojecten**.

En aan één daarvan deed **Martien van de Ven** ook met heel veel plezier mee. Martien kon met zeker zoveel passie als René spreken. Over zijn liefde voor het zingen in een Gregoriaans koor.

Maar ook, op 18 december-2008, in de kersttijd dus, hield Martien een lezing over Engelse koormuziek, waarvan hij een groot liefhebber was. Niet alleen over die muziek overigens, ook over de Duitse romantische liedkunst. Gelardeerd met muziek van onbekende en bekende componisten, uitgevoerd door een keur aan magnifieke koren. Daarbij bijgestaan door Rob Peters, die virtuoos de geluidsinstallatie bespeelde.

Er waren dit jaar maar liefst 3 **duo interviews** en wel van Ad van Dun, Jan Jager, Martien Gremmen, Patrick van Thiel, Johan van Woudenberg en Rob Peters. Onmiskenbaar denk je dan terug aan de geestelijke vader van die interviews, **Enrico Zuketto**. en niet te vergeten ook aan **Joyce**, de onnavolgbare moderator daarvan.

Ook was er een interessante analyse door de Helmondse historicus **Henk Roosenboom**, die van de Gemeente de opdracht heeft gekregen officieel onderzoek te doen naar het mogelijke slavernijverleden van Helmond.

Hij voerde ons mee in het bekijken hiervan in het perspectief van de tijd van Jan Godard Biertempel, Carel Frederik en Daniël Cornelis Wesselman, Pieter Fentener van Vlissingen alsmede Monseigneur Johannes Baptista Swinkels. Concluderend, dat je het **wél** onder ogen moet zien, het **wél** mag beoordelen, maar niet **vér**oordelen.

Dat voert je ook terug naar de spraakmakende voorouders van **Enrico**; een puissant rijke tak, een arme tak, maar ook een misdadige tak, wellicht wel de interessantste. De Duitse TV heeft er zelfs een film over gemaakt.

En dan zijn er zijn talloze voordrachten. Enrico was **dé** verhalenverteller bij uitstek. Met een scherp observatievermogen, woordspelingen en taalgrapjes, een sterk rechtvaardigheidsgevoel, vaak met onderkoelde en daardoor indringende, effectieve humor.

Tja, als de **ABN** dan vindt dat we de rechtsvorm van onze vereniging op stel en sprong zouden moeten wijzigen en nieuwe statuten zou moeten opstellen, dan duik je in ons huishoudelijk reglement en dan kom je de prominente rol tegen, die **Mat Nacinovic** daarin gespeeld heeft.

Mat wilde veranderingen, maar ze niet forceren, vanuit zijn heilige overtuiging, dat iedereen -van oudgediende tot jong lid- zich bij ons thuis moet kunnen voelen.

In diezelfde lijn heeft Mat zich ook ingespannen om ons huishoudelijk reglement verder vorm te geven en dat op een manier, die de onderlinge vriendschap en saamhorigheid bevordert.

En als je dan de jaarlijkse ledenvergadering aan het voorbereiden bent en de notulen doorneemt, ja dan komt het beeld van **Kees Keereweer** onmiddellijk weer bij je boven.

Martien herinnerde zich de onverwachts kritische vragen van Kees op een jaarvergadering en wel over de notulen van de vorige keer en over de financiën.

Tijdens de lunch, toen het stof was neergedaald, merkte Kees op met een haast ondeugende blik in zijn ogen, dat de bijeenkomst zonder zijn opmerkingen toch wel erg saai zou zijn verlopen. Hij deed het er om.

En ja, als je aan **Enrico en Kees** als koppel denkt, dan komt onvermijdelijk de discussie boven over de **ziel van de club**, die zij hebben aangezwengeld.

We hebben de discussie daarover zeer serieus genomen en we zijn daar zeker mee aan de slag gegaan. En natuurlijk kan alles beter, maar tijdens de evaluatie op 23 november, tijdens de dag van de voorzitter, leek het toch op dat we op de goede weg zijn. Ook hierin zullen Enrico en Kees nog lang voortleven.

We hebben dit jaar **vier dierbare vrienden** verloren; maar een ding is voor mij 100% zeker; ze leven alle vier in onze harten verder en de herinneringen aan hen komen steeds weer boven <voor> <tijdens> en <na> onze bijeenkomsten.

Ik heb daar net een aantal voorbeelden van gegeven, maar er zijn er talloze meer.

Zij zijn onmiskenbaar een permanent onderdeel van de Ziel van **Onze** Club.

.....

We hadden dit jaar 2 vrouwelijke sprekers; één daarvan was mevrouw de burgemeester Elly Blanksma. En Bob wist het zo te regelen dat zij op 9 november bij Probus was, precies in de week dat ze haar vertrek uit Helmond publiekelijk aankondigde.

En de cirkel is rond, want deze week maandag heeft Elly de Helmondse held 2023 prijs uitgereikt aan Bob als voorzitter van de Helmondse musical stichting.

Een prijs voor een bijzonder initiatief met een grote impact. Iedere twee jaar een productie in het Speelhuis die de parels van het erfgoed van de stad breed en toegankelijk onder de aandacht brengt.

Voor Helmonders, door Helmonders; Bob proficiat.

Maar er was meer heugelijk nieuws; Ger en Maria en ook Wim en Joke kregen de persoonlijke felicitaties van mevrouw de burgemeester en wel voor hun 50- jarig huwelijksfeest; ook jullie proficiat.

Jantine vierde op 16 september haar 25-jarig jubileum in de Couwenbergh. Nogmaals gefeliciteerd!

Arnold Aalders is er niet bij omdat het exact vandaag zijn 81e verjaardag is.

Op 21 mei vorig jaar is aan hem de Vrijwilligerspenning van Laarbeek uitgereikt door wethouder Joan Briels.

Arnold was als bestuurslid verbonden aan het Kerkbestuur, Schoolbestuur, Voorzitter van Harmonie St. Cecilia, de plaatselijke Rabobank , mede-initiatiefnemer voor de bouw van de St. Servatiuskapel en 'Raoper van ut Jaor', iemand die zich met volle overtuiging inzet voor de Raopersgatse gemeenschap.

Nou, één ding is absoluut duidelijk, Arnold is 100% zeker een Probus lid, die ook post-actief nog veel maatschappelijk verantwoordelijke functies heeft vervuld.

We hebben dit jaar veel technisch wetenschappelijke Bèta inleidingen kunnen aanhoren.
Dus ja, ik zou toch moeten tonen, dat ik daar iets van heb opgestoken.
En dat is moeilijk voor mij als een typisch Alfa-mens; volgens mijn Rabobank collega's een triple-A mens.
Dus de wet, waar ik het even over wil hebben luidt : **Z ≠ B ≠ G** Heeft iemand enig idee, waar dat voor staat?

Ik zal het uitleggen. Ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan dit jaar van de Rabobank hield voormalig **Commandant der Strijdkrachten Peter van Uhm** een lezing over zijn opgedane levenslessen.
En daar komt de derde wet van Van Uhm vandaan: **Z ≠ B ≠ G**.

Zien <is niet gelijk aan> **Begrijpen** <en niet gelijk aan> **Goed vinden**.

Van Uhm heeft ervaren dat buitenlanders Nederlanders bot vinden.
Dat komt omdat Nederlanders binnen twee nanoseconden een mening klaar hebben.
We oordelen direct. Het is beter om eerst eens vragen te gaan stellen. Begrijp ik je nu echt?
Natuurlijk moet je soms een beslissing nemen terwijl je nog niet alle informatie hebt.
Een besluit is beter dan niks doen, maar realiseer je dat je niet altijd alle info hebt.

Opvallend vond ik dan ook, dat **Monseigneur Gerard de Korte**, de bisschop van Den Bosch, ook in zijn Kerstboodschap dit thema aanstipte.

Het blijkt voor mensen, ook voor onze politici in Den Haag, heel lastig om werkelijk naar elkaar te luisteren.
De meeste mensen hebben de neiging om direct hun eigen waarheid te poneren.
Zou die gedachte ook vruchtbaar zijn voor ons, als onzekere burgers in Nederland?
In iedere samenleving is er ruimte voor meerdere stemmen en accenten.

Als je je inleeft in de positie van de ander, is het gemakkelijker elkaar te begrijpen en tot een modus vivendi te komen. Laten wij beter naar elkaar luisteren en tot tien tellen voordat wij reageren.
Laten wij op zoek gaan naar het verloren geduld en een ander uit laten spreken.
Zo kunnen wij in alle verscheidenheid bouwen aan onze gemeenschappelijke toekomst. Tot zover de Bisschop.

Mijn Engelse collega's bij de **Rabobank-dochter de Lage Landen** zeiden altijd:
A speech should be like a womans dress: **long** enough to cover the subject, but **short** enough to be interesting.

Zoals jullie weten hebben wij een tijdje in **China** gewoond en we blijven daar belangstellend voor.
Op 10 februari 2024 verwelkomt de Chinese gemeenschap het Jaar van de Draak,
een symbool van geluk en voorspoed, trots, enthousiast, inspirerend, maar ook eigenwijs.

De draak staat ook bekend om zijn creatieve en innovatieve eigenschappen.
Dit jaar zal vruchtbare grond bieden voor nieuwe ideeën, projecten en artistieke expressie.
Het is een tijd om uitdagingen aan te gaan met vernieuwende benaderingen en om je creativiteit de vrije loop te laten.

Laat dit jaar een tijd zijn, waarin we onze dromen verwezenlijken en onze levens verrijken.

Laten we samen van **2024** een jaar maken vol **inspiratie** met nieuwe **creatieve** en **innovatieve** ideeën.

Laten we onze **dromen** verwezenlijken en onze **levens** verrijken met inspirerende **kennis**,
maar bovenal, warme **vriendschappen**.

Laten we **PROOSTEN** op een **gezond** en **voorspoedig** nieuwjaar!

Jan Mooij, voorzitter